

Centralforeningen for stampersonel

Bilag 3

Den 15. november 1977

Centralforeningen skal i forbindelse med lovforslag nr. L 48 tillade sig at bemærke, at den også bør omfatte stampersonel i den del af tiden, der til enhver tid svarer til den pligtige tjenestetid (Par. 1).

Generelt henledes udvalgets opmærksomhed på, at medens stampersonellets tilstedeværelse i forsvaret ganske vist er frivilligt, er det pågældende personel i konkrete situationer underkastet større tvang end medarbejdere på andre arbejdspladser, ligesom der i forsvaret ikke tages og ikke altid – selv i fredstid – kan tages samme arbejderbeskyttelseshensyn som på andre arbejdspladser. Skulle nemlig f. eks. søværnets skibe være så sikre i bl.a. miljømæssig henseende som andre skibe, kunne det gå ud over deres kampkraft, og det samme gælder både visse fly og visse

Den 16. januar 1978.

I forbindelse med det foretræde Centralforeningen for Stampersonel havde for udvalget den 1. december 1977 anmodede udvalget om en redegørelse for omfanget af skader i forsvaret.

Centralforeningen for Stampersonel skal i den anledning gøre opmærksom på, at man ikke i foreningen modtager materiale om sådanne skader, og at Forsvarsministeriet muligvis vil være i stand til at uddybe nærværende redegørelse, hvorfor denne i kopi tilgår Forsvarsministeriet.

Det har ikke været ganske let at fremskaffe de ønskede oplysninger, idet *sikringsstyrelsen* ikke særskilt registrerer skader på de fastansatte i forsvaret. Derimod registreres skader på værnepligtige, og heraf anmeldtes i 1976 1212 mod 1462 i 1975 og 1843 i 1974.

Arbejdsdirektoratet opgiver imidlertid, at

kampvogne.

Vi må derfor være enige, når det i bemærkningerne til L 48 anføres, at militære erstatningslove må indeholde afvigelser fra ulykkesforsikringsloven, men når dette i bemærkningerne begrundes med tjenestens tvungne karakter, ville vi anse det for naturligt, at alle, der er underkastet større tvang, end man er på normale arbejdspladser, omfattes af loven, hvilket også de ringere arbejderbeskyttelseshensyn i høj grad taler for. Foruden stampersonellet i det militære forsvaret henledes opmærksomheden også på de fastansatte her og i civilforsvaret.

Afsluttende skal man gøre opmærksom på problemets beskedne økonomiske omfang og henstille, at erstatningerne fastsættes højt.

der i alle tre værn i 1. kvartal af 1977 var 69 skader, og antallet af skader på årsbasis ligger mellem 250 og 300. Ved en skade forstås en ulykke eller forgiftning, der medfører mere end én dags fravær.

For yderligere at belyse spørgsmålet henvendte man sig til *flyvevåbnet*. Her anmeldtes 122 arbejdsulykker, og af disse var maksimalt 5 pct. alvorlige. De 5 pct. indeholdt 3 piloters død, og det anslås, at mængden af alvorlige ulykker er endnu mindre i de andre værn, fra hvilke der dog ikke foreligger detaljerede oplysninger.

Tilsynsførende med militære anlæg i *arbejdstilsynet* fremhæver, at der sker særdeles få ulykker i forsvaret sammenlignet med civile arbejdspladser, og han tilskriver det gode og hensigtsmæssige arbejdsforskrifter.